EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1144/2014

av den 22 oktober 2014

om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som avser jordbruksprodukter som genomförs på den inre marknaden och i tredjeland och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 3/2008

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 42 och 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([3]), och

av följande skäl:

(1) I enlighet med rådets förordning (EG) nr 3/2008 ([4]) får unionen genomföra informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder på den inre marknaden och i tredjeland för jordbruksprodukter och för deras produktionsmetoder, samt för vissa livsmedel framställda från jordbruksprodukter.

(2) Med hänsyn till de erfarenheter som vunnits och den förväntade utvecklingen av jordbrukssektorn och marknaderna, både inom och utanför unionen, bör den ordning som inrättades genom förordning (EG) nr 3/2008 revideras och göras mer effektiv och sammanhängande. Förordning (EG) nr 3/2008 bör därför upphävas och ersättas med en ny förordning.

(3) Dessa informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder har som mål att stärka unionens jordbrukssektors konkurrenskraft och därmed förbättra konkurrensvillkoren både på den inre marknaden och i tredjeländer. Syftet med informationskampanjerna och de säljfrämjande åtgärderna bör närmare bestämt vara att öka konsumenternas kunskaper om fördelarna med unionens jordbruksprodukter och produktionsmetoder och att öka medvetenheten om och igenkänningen av unionens kvalitetsordningar. Dessutom bör de leda till ökad konsumtion av jordbruksprodukter från unionen, en ökning av dessa produkters konkurrenskraft och synlighet både inom och utanför unionen samt till en ökning av dessa produkters marknadsandelar, med särskild inriktning på de marknader i tredjeländer som har störst tillväxtpotential. Vid allvarliga marknadsstörningar, förlorat konsumentförtroende eller andra specifika problem bör dessa åtgärder bidra till att återställa normala marknadsvillkor. Sådana informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder bör på ett meningsfullt sätt komplettera och stärka de åtgärder som vidtas av medlemsstaterna. För att målen ska kunna uppnås bör informationskampanjerna och de säljfrämjande åtgärderna även i fortsättningen genomföras både inom och utanför unionen.

(4) Åtgärderna bör även vara inriktade på att framhäva unionsprodukternas äkthet för att öka konsumenternas kunskaper om kvaliteten hos äkta varor jämfört med imitationer och förfalskade varor. Detta kommer i hög grad att bidra till en ökad kännedom både i unionen och i tredjeländer om symboler, beteckningar och förkortningar som visar deltagande i de europeiska kvalitetsordningar som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 ([5]).

(5) En av unionens styrkor när det gäller livsmedelsproduktion ligger i produkternas mångfald och deras särskilda egenskaper som är kopplade till olika geografiska områden och olika traditionella tillverkningsmetoder och som ger unika smaker, vilket erbjuder den variation och äkthet som konsumenter i allt större utsträckning efterfrågar såväl inom som utanför unionen.

([1]) Yttrande av den 30 april 2014 (ännu ej offentliggjort i EUT).
([2]) Yttrande av den 2 april 2014 (ännu ej offentliggjort i EUT).
([3]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 13 oktober 2014.
([4]) Rådets förordning (EG) nr 3/2008 av den 17 december 2007 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden och i tredjeland (EUT L 3, 5.1.2008, s. 1).
([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, 14.12.2012, s. 1).

(6) Utöver information om de inneboende egenskaper som kännetecknar unionens jordbruksprodukter och livsmedel får de stödberättigade åtgärderna även kommunicera budskap som är av intresse för konsumenterna, bland annat om näringsvärde, smak, tradition, mångfald och kultur.

(7) Informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder bör inte vara inriktade på att främja varumärken eller ett visst ursprung. För att effektivisera och höja kvaliteten på presentationer, provsmakningar, informationsmaterial och säljfrämjande material bör det dock vara möjligt att nämna kommersiella varumärken och produktursprung, förutsatt att principen om icke-diskriminering iakttas och att åtgärderna inte är inriktade på att främja konsumtion av en viss produkt uteslutande på grundval av dess ursprung. Dessutom bör sådana åtgärder vara förenliga med de allmänna principerna i unionsrätten och inte utgöra en restriktion av den fria rörligheten för jordbruksprodukter och livsmedel i strid med artikel 34 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Specifika bestämmelser bör fastställas om varumärkets eller ursprungets synlighet i förhållande till en kampanjs huvudsakliga unionsbudskap.

(8) Unionen exporterar främst färdiga jordbruksprodukter, bland annat produkter som inte omfattas av bilaga I till EUF-fördraget. Därför bör informationskampanjerna och de säljfrämjande åtgärderna även omfatta vissa produkter som inte omfattas av bilaga I till EUF-fördraget. Detta skulle vara förenligt med andra ordningar inom den gemensamma jordbrukspolitiken, såsom unionens kvalitetsordningar, som redan omfattar sådana produkter.

(9) Unionens informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för vin inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken utgör ett av de centrala inslagen i de stödprogram som är tillgängliga för vinsektorn. Endast vin med ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning samt vin för vilket det anges vilken druvsort som har använts för vinframställning bör omfattas av informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder. Vad gäller enkla program bör programmet i fråga också omfatta en annan jordbruksprodukt eller ett annat livsmedel. På liknande sätt föreskriver Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 ([1]) om främjande av fiskeri- och vattenbruksprodukter. Därför bör fiskeri- och vattenbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 ([2]) endast kunna omfattas av informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder inom ramen för denna ordning om de har samband med en annan jordbruksprodukt eller ett annat livsmedel.

(10) Produkter som omfattas av unionens kvalitetsordningar och av kvalitetsordningar som är erkända i medlemsstaterna bör kunna omfattas av informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder eftersom de ger konsumenterna en försäkran om produkternas eller den använda produktionsmetodens kvalitet och egenskaper, skapar mervärde för de berörda produkterna och stärker deras marknadsmöjligheter. På samma sätt bör den ekologiska produktionsmetoden liksom den grafiska symbolen för jordbruksprodukter av hög kvalitet som är specifika för de yttersta randområdena kunna omfattas av informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder.

(11) Under perioden 2001–2011 avsåg endast 30 % av budgeten för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder tredjelandsmarknader, trots att de marknaderna har stor tillväxtpotential. Förfaranden behövs därför för att främja genomförandet av fler informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder till förmån för unionens jordbruksprodukter i tredjeländer, särskilt genom att tillhandahålla ökat finansiellt stöd.

(12) För att garantera att de informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som genomförs är effektiva bör de utvecklas inom ramen för informationsprogram och program för säljfrämjande åtgärder. Sådana program har hittills föreslagits av branschorganisationer och/eller branschövergripande organ. För att öka antalet åtgärder som föreslås och deras kvalitet bör stödmottagare även kunna vara producentorganisationer och deras sammanslutningar, grupper och organ inom den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin vars mål och verksamhet är att tillhandahålla information om och främja jordbruksprodukter.

(13) Informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som samfinansieras av unionen bör uppvisa en specifik unionsdimension. Därför, och för att undvika att medlen sprids ut och för att öka Europas synlighet genom informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder till förmån för jordbruksprodukter och vissa livsmedel, är det nödvändigt att inrätta ett arbetsprogram som definierar dessa åtgärders strategiska prioriteringar med avseende

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2328/2003, (EG) nr 861/2006, (EG) nr 1198/2006 och (EG) nr 791/2007 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1255/2011 (EUT L 149, 20.5.2014, s. 1).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 (EUT L 354, 28.12.2013, s. 1).

på de målgrupper, produkter, ordningar eller marknader som de inriktas på liksom informationsbudskapens och de säljfrämjande budskapens art. Programmet bör utvecklas på grundval av de allmänna och specifika mål som fastställs i denna förordning och bör beakta de möjligheter som marknaderna erbjuder, liksom behovet av att komplettera och stärka de åtgärder som vidtas av medlemsstaterna och aktörer, såväl på den inre marknaden som i tredjeländer, i syfte att säkerställa en samstämd strategi för de säljfrämjande åtgärderna och informationskampanjerna. Därför bör kommissionen när den utformar detta program samråda med medlemsstaterna och relevanta intressenter.

(14) Arbetsprogrammet bör bl.a. föreskriva särskilda förfaranden som kan sättas in vid allvarliga marknadsstörningar, förlorat konsumentförtroende, eller andra specifika problem. Dessutom bör kommissionen särskilt beakta den framträdande ställning som små och medelstora företag har inom den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin, en sektor som drar nytta av de undantagsåtgärder som föreskrivs i artiklarna 219, 220 och 221 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 ([1]) och, vid åtgärder riktade mot tredjeländer, av frihandelsavtal som omfattas av unionens gemensamma handelspolitik. Då kommissionen utformar detta program bör den även ta hänsyn till de svårigheter som är kännetecknande för unionens bergsområden, öar och de yttersta randområdena.

(15) För att se till att informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder genomförs effektivt bör genomförandet anförtros genomförandeorgan som valts ut genom ett konkurrensutsatt förfarande. I vederbörligen motiverade fall bör dock de förslagsställande organisationerna ha möjlighet att direkt genomföra vissa delar av sitt program.

(16) Kommissionen bör kunna genomföra informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder på eget initiativ, inbegripet delegationer på hög nivå, särskilt för att bidra till att öppna nya marknader. Kommissionen bör även kunna genomföra egna kampanjer för att snabbt och effektivt sätta in åtgärder vid allvarliga marknadsstörningar eller förlorat konsumentförtroende. Vid behov bör kommissionen se över sina egna initiativ för planering av genomförande av sådana kampanjer. De anslag som avsatts för pågående informationsprogram eller säljfrämjande program, såväl enkla program som multiprogram, bör inte minskas om kommissionen vidtar åtgärder under omständigheter av detta slag.

(17) Förutom informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder bör kommissionen utveckla och samordna tjänster för tekniskt stöd på unionsnivå för att hjälpa aktörerna att delta i samfinansierade program, genomföra effektiva kampanjer eller utveckla sin exportverksamhet. Dessa tjänster bör särskilt inkludera tillhandahållande av riktlinjer för att hjälpa potentiella förmånstagare att följa de bestämmelser och förfaranden som är kopplade till denna politik.

(18) Arbetet med att främja unionens produkter på marknader i tredjeländer lider ibland skada till följd av konkurrens från imitationer och förfalskningar. De tjänster för tekniskt stöd som tas fram av kommissionen kommer att omfatta rådgivning till sektorn med avseende på skydd av unionsprodukter från imitationer och förfalskningar.

(19) Att förenkla regelverket för den gemensamma jordbrukspolitiken utgör en viktig prioritering för unionen. Detta bör även gälla den här förordningen. I synnerhet bör principerna för förvaltning av informationsprogram och säljfrämjande program ses över för att förenkla dem och ge kommissionen möjlighet att fastställa regler och förfaranden för att reglera inlämnande, urval och utvärdering av programförslag. Kommissionen bör dock se till att medlemsstaterna i god tid får information om alla föreslagna och utvalda program. Informationen ska i synnerhet innehålla uppgifter om antalet mottagna förslag, berörda medlemsstater och sektorer samt resultatet av utvärderingen av dessa förslag.

(20) Samarbetet mellan ekonomiska aktörer från olika medlemsstater bidrar på ett påtagligt sätt till att öka mervärdet för unionen och till att bättre belysa mångfalden bland unionens jordbruksprodukter. Trots att program som utarbetas gemensamt av förslagsställande organisationer från olika medlemsstater har prioriterats, utgjorde sådana program under 2001–2011 endast 16 % av den budget som anslagits för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder. Följaktligen bör nya arrangemang införas, i synnerhet vad gäller förvaltningen av multiprogram, för att undanröja de nuvarande hindren för genomförandet av dem.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

(21) Regler för finansiering bör fastställas. För att säkerställa att de berörda förslagsställande organisationerna tar sin del av ansvaret bör unionen som allmän regel endast finansiera en del av programmens kostnader. Vissa administrativa kostnader och personalkostnader som inte är knutna till genomförandet av den gemensamma jordbrukspolitiken utgör emellertid en integrerad del av informationskampanjerna och de säljfrämjande åtgärderna och bör kunna komma i fråga för unionsfinansiering.

(22) Varje åtgärd bör vara föremål för övervakning och utvärdering för att förbättra dess kvalitet och påvisa dess effektivitet. I det sammanhanget bör en förteckning över indikatorer upprättas, och man bör utvärdera inverkan av politiken för säljfrämjande åtgärder i förhållande till dess strategiska mål. Kommissionen bör upprätta en ram för övervakning och utvärdering för denna politik, i överensstämmelse med den gemensamma ramen för övervakning och utvärdering av den gemensamma jordbrukspolitiken.

(23) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av denna förordning, bör befogenheten att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen. Denna befogenhet bör omfatta komplettering av förteckningen i bilaga I till denna förordning, kriterierna för att förslagsställande organisationer ska vara stödberättigade, villkoren för det konkurrensutsatta förfarandet för urvalet av genomförandeorganen, de särskilda villkoren för stödberättigande avseende enkla program, kostnaderna för informationsåtgärder och säljfrämjande åtgärder samt kostnaderna för administration och personal samt bestämmelser för att underlätta övergången mellan förordning (EG) nr 3/2008 och denna förordning. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

(24) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter avseende detaljerade bestämmelser om kommersiella varumärkens synlighet vid presentationer eller provsmakningar eller på informationsmaterial och säljfrämjande material samt produktursprungets synlighet på informationsmaterial och säljfrämjande material, de årliga arbetsprogrammen, urvalet av enkla program, detaljerade bestämmelser enligt vilka en förslagsställande enhet själv kan få genomföra vissa delar av ett enkelt program, förfarandena för genomförande, övervakning och kontroll av enkla program, reglerna om ingående av kontrakt för genomförande av enkla program som väljs ut enligt denna förordning och den gemensamma ramen för utvärdering av programmens effekter samt ett system med indikatorer. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([1]).

(25) Eftersom målen för denna förordning, med tanke på de kopplingar som finns mellan politiken för säljfrämjande åtgärder och den gemensamma jordbrukspolitikens övriga instrument, och med beaktande av den garanterade fleråriga unionsfinansieringen och dess fokusering på tydligt definierade prioriteringar, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

Denna förordning fastställer de villkor på vilka informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som avser jordbruksprodukter och vissa livsmedel framställda från jordbruksprodukter vilka genomförs på den inre marknaden eller i tredjeland (nedan kallade *informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder*), helt eller delvis får finansieras via unionens budget.

Artikel 2

Allmänna och specifika mål för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder

1. Informationskampanjernas och de säljfrämjande åtgärdernas allmänna mål är att stärka konkurrenskraften hos unionens jordbrukssektor.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

2. Informationskampanjerna och de säljfrämjande åtgärdernas specifika mål är följande:

a) Att öka medvetenheten om fördelarna med unionens jordbruksprodukter och om de höga krav som ställs på produktionsmetoderna i unionen.

b) Att öka konsumtionen av jordbruksprodukter och vissa livsmedel från unionen liksom dessa produkters och livsmedels konkurrenskraft samt att öka deras synlighet både inom och utanför unionen.

c) Att öka medvetenheten om och igenkänningen av unionens kvalitetsordningar.

d) Att öka marknadsandelarna för unionens jordbruksprodukter och vissa livsmedel, med särskild inriktning på de marknader i tredjeländer som har störst tillväxtpotential.

e) Att återställa normala marknadsvillkor vid allvarliga marknadsstörningar, förlorat konsumentförtroende eller andra specifika problem.

Artikel 3

Beskrivning av informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder

De informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som avses i artikel 1 ska syfta till

a) att betona särdragen hos unionens jordbruksproduktionsmetoder, särskilt vad gäller livsmedelssäkerhet, spårbarhet, äkthet, märkning, näringsmässiga aspekter och hälsoaspekter, djurskydd, miljöhänsyn och hållbarhet, samt jordbruksprodukternas och livsmedlens egenskaper, särskilt i fråga om kvalitet, smak, mångfald och traditioner,

b) att höja medvetenheten om äktheten i europeiska skyddade ursprungsbeteckningar, skyddad geografisk beteckning och garanterad traditionell specialitet.

Dessa åtgärder ska i särskilt bestå av PR och informationskampanjer och kan även förverkligas genom deltagande i evenemang, mässor och utställningar i nationell, europeisk och internationell regi.

Artikel 4

Åtgärdernas kännetecken

1. Informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder får inte vara inriktade på att främja varumärken. Det ska dock vara möjligt för produkternas kommersiella varumärken att vara synliga vid presentationer eller provsmakningar eller på informationsmaterial och säljfrämjande material, förutsatt att principen om icke-diskriminering iakttas och att den övergripande tanken att åtgärderna inte ska vara varumärkesinriktade kvarstår oförändrad. Principen om icke-diskriminering ska tillämpas för att säkerställa likabehandling och lika tillträde för de förslagsställande organisationernas samtliga varumärken samt att medlemsstaterna behandlas lika. Varje varumärke ska ges samma utrymme och dess grafiska utformning ska vara i ett mindre format än kampanjens huvudsakliga unionsbudskap. Flera varumärken ska visas upp, med undantag för vederbörligen motiverade fall som hänför sig till den särskilda situationen i medlemsstaten i fråga.

2. Informationskampanjerna och de säljfrämjande åtgärderna får inte vara inriktade på att främja ursprung. Åtgärderna får inte syfta till att stimulera till konsumtion av en produkt uteslutande på grund av dess ursprung. Det ska dock vara möjligt för produkternas ursprung att vara synligt på informationsmaterial och säljfrämjande material på följande villkor:

a) På den inre marknaden måste angivandet av ursprung alltid underordnas kampanjens huvudsakliga unionsbudskap.

b) I tredjeländer får ursprunget anges i ett format som är lika stort som kampanjens huvudsakliga unionsbudskap.

c) För produkter som är erkända enligt de kvalitetsordningar som avses i artikel 5.4 a får det ursprung som registrerats i beteckningen anges utan restriktioner.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa närmare bestämmelser avseende

a) kommersiella varumärkens synlighet i samband med presentationer och provsmakningar och på informationsmaterial och säljfrämjande material, som avses i punkt 1, samt de enhetliga villkor enligt vilka ett enskilt varumärke kan få visas upp, och

b) produktursprungets synlighet på informationsmaterial och säljfrämjande material, som avses i punkt 2.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 23.2.

Artikel 5

Stödberättigade produkter och teman

1. Informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder får omfatta följande produkter:

a) De produkter som förtecknas i bilaga I till EUF-fördraget, med undantag för tobak.

b) De produkter som förtecknas i bilaga I till denna förordning.

c) Spritdrycker med skyddad geografisk beteckning enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 ([1]).

2. Kommissionen ska, för att ta hänsyn till marknadsutvecklingen, ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 22 för att komplettera förteckningen i bilaga I till denna förordning genom att lägga till livsmedel till denna förteckning.

3. Trots vad som sägs i punkt 1

a) får informationskampanjerna och de säljfrämjande åtgärderna endast omfatta vin med ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning samt vin för vilket det anges vilken druvsort som har använts för vinframställning; när det gäller de enkla program som avses i artikel 6.3 måste programmet i fråga även omfatta andra produkter som avses i punkt 1 a och b,

b) ska, i fråga om de spritdrycker som avses i punkt 1 c, vin som avses i led a i denna punkt och öl, åtgärder som är riktade till den inre marknaden begränsas till att informera konsumenterna om de ordningar som anges i punkt 4 och om ansvarsfull konsumtion av sådana drycker,

c) får fiskeri- och vattenbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) nr 1379/2013 omfattas av informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder, endast om andra produkter som avses i punkt 1 också omfattas av programmet i fråga.

4. Informationskampanjerna och de säljfrämjande åtgärderna får omfatta följande ordningar:

a) De kvalitetsordningar som fastställs i förordning (EU) nr 1151/2012, förordning (EG) nr 110/2008 och artikel 93 i förordning (EU) nr 1308/2013.

b) Den ekologiska produktionsmetoden, enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 834/2007 ([2]).

c) Den grafiska symbolen för jordbruksprodukter av hög kvalitet som är specifika för de yttersta randområdena, som avses i artikel 21 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 ([3]).

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker, samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1576/89 (EUT L 39, 13.2.2008, s. 16).

([2]) Rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91 (EUT L 189, 20.7.2007, s. 1).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 247/2006 (EUT L 78, 20.3.2013, s. 23).

d) De kvalitetsordningar som avses i artikel 16.1 b och c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 ([1]).

KAPITEL II

GENOMFÖRANDE AV INFORMATIONSKAMPANJER OCH SÄLJFRÄMJANDE ÅTGÄRDER

AVSNITT 1

Gemensamma bestämmelser

Artikel 6

Typer av åtgärder

1. Informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder ska genomföras i form av

a) program för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder (nedan kallade *program*), och

b) åtgärder på kommissionens initiativ, som avses i artikel 9.

2. Programmen ska bestå av en logisk uppsättning insatser och ska genomföras under minst ett, men inte mer än tre, år.

3. Enkla program, som beskrivs närmare i avsnitt 2 i detta kapitel, får lämnas in av en eller flera av de förslagsställande organisationer som avses i artikel 7.1 a, c eller d, som alla ska vara från samma medlemsstat.

4. Multiprogram, som beskrivs närmare i avsnitt 3 i detta kapitel, får lämnas in av

a) minst två sådana förslagsställande organisationer som avses i artikel 7.1 a, c eller d, som alla ska vara från minst två medlemsstater, eller

b) en eller flera unionsorganisationer som avses i artikel 7.1 b.

Artikel 7

Förslagsställande organisationer

1. Ett program får föreslås av följande:

a) Branschorganisationer eller branschövergripande organ som är etablerade i en medlemsstat och som representerar den eller de berörda sektorerna i den medlemsstaten, och särskilt de branschorganisationer som avses i artikel 157 i förordning (EU) nr 1308/2013 och de grupper som definieras i artikel 3.2 i förordning (EU) nr 1151/2012, under förutsättning att de är representativa för namnet som är skyddat enligt den senare förordningen och som omfattas av det programmet.

b) Unionens branschorganisationer eller branschövergripande organ som är representativa för den eller de berörda sektorerna på unionsnivå.

c) Producentorganisationer eller sammanslutningar av producentorganisationer som definieras i artiklarna 152 och 156 i förordning (EU) nr 1308/2013 och som har erkänts av en medlemsstat.

d) Organ inom den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin vars mål och verksamhet syftar till att tillhandahålla information om och främja jordbruksprodukter och som av den berörda medlemsstaten har anförtrotts ett tydligt definierat uppdrag att verka i allmänhetens tjänst inom detta område. Dessa organ måste ha etablerats juridiskt i medlemsstaten i fråga minst två år före datumet för den förslagsinfordran som avses i artikel 8.2.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 22 avseende de specifika villkor enligt vilka var och en av de förslagsställande organisationer, grupper och organ som avses i punkt 1 får lämna in ett program. Dessa villkor ska särskilt garantera att dessa enheter, grupper och organ är representativa och att programmet är av betydande omfattning.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 487).

Artikel 8

Årligt arbetsprogram

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa, för varje år, ett årligt arbetsprogram som ska ange eftersträvade verksamhetsmål, verksamhetsprioriteringar, förväntade resultat, genomförandemetod och det sammanlagda beloppet i finansieringsplanen. Det årliga arbetsprogrammet, och särskilt dess verksamhetsprioriteringar, ska vara förenligt med de allmänna och specifika mål som anges i artikel 2. Programmet ska särskilt föreskriva specifika förfaranden som kan sättas in vid allvarliga marknadsstörningar, förlorat konsumentförtroende eller andra specifika problem som avses i artikel 2.2 e. Det ska även innehålla de huvudsakliga utvärderingskriterierna, en beskrivning av de åtgärder som ska finansieras, uppgifter om de belopp som tilldelas varje typ av åtgärd, en vägledande tidsplan för genomförandet och, för bidrag, högsta nivå för unionens finansiella bidrag. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 23.2.

2. Det arbetsprogram som avses i punkt 1 ska, för enkla program och multiprogram, genomföras genom att kommissionen offentliggör förslagsinfordringar i enlighet med del I avdelning VI i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ([1]).

Artikel 9

Åtgärder som genomförs på kommissionens initiativ

1. Kommissionen får genomföra sådana informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som avses i artikel 3, inbegripet kampanjer vid allvarliga marknadsstörningar, förlorat konsumentförtroende eller andra specifika problem som avses i artikel 2.2 e. Dessa åtgärder kan särskilt genomföras i form av delegationer på hög nivå, deltagande i handelsmässor och utställningar av internationell betydelse, genom montrar eller verksamhet som ska främja bilden av unionsprodukterna.

2. Kommissionen ska utveckla tjänster för tekniskt stöd, särskilt i syfte att

a) främja kunskapen om olika marknader, inbegripet affärsmöten i studiesyfte,

b) upprätthålla ett dynamiskt professionellt nätverk kring politiken för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder, inbegripet tillhandahållande av rådgivning till sektorn i frågor som rör hotet från imitationer och förfalskningar i tredjeländer, och

c) förbättra kunskapen om de unionsregler som reglerar utarbetandet och genomförandet av programmen.

Artikel 10

Förbud mot dubbel finansiering

Informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som finansieras enligt denna förordning ska inte erhålla annan finansiering från unionens budget.

AVSNITT 2

Genomförande och förvaltning av enkla program

Artikel 11

Urval av enkla program

1. Kommissionen ska utvärdera och välja ut förslag till enkla program som tagits emot som svar på den förslagsinfordran som avses i artikel 8.2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 22 för att fastställa de särskilda villkoren för enkla programs stödberättigande.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa utvalda enkla program, eventuella ändringar av dem och deras budget. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 23.2.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

Artikel 12

Information om urvalet av enkla program

Kommissionen ska i god tid tillhandahålla den kommitté som avses i artikel 23, och därmed medlemsstaterna, information om de föreslagna eller utvalda programmen.

Utan hinder av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska kommissionen särskilt tillhandahålla

a) information om det antal förslag som inkommit, de medlemsstater i vilka de förslagsställande organisationerna är etablerade, de berörda sektorerna samt målmarknaden eller målmarknaderna,

b) information om resultatet av utvärderingen av förslagen och en sammanfattning av dessa.

Artikel 13

Organ med ansvar för genomförande av enkla program

1. Efter att ha genomfört ett konkurrensutsatt förfarande på lämpligt sätt ska den förslagsställande enheten välja ut de organ som ska genomföra de utvalda enkla programmen, särskilt i syfte att säkerställa att åtgärderna genomförs effektivt.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 22 för att fastställa villkoren för det konkurrensutsatta förfarandet för valet av de genomförandeorgan som avses i första stycket.

2. Genom undantag från punkt 1 får en förslagsställande enhet själv genomföra vissa delar av ett program, dock med förbehåll för villkor som avser den förslagsställande enhetens erfarenhet av genomförandet av sådana åtgärder, kostnaden för sådana åtgärder jämfört med normala kostnadsnivåer på marknaden samt hur stor del av den totala kostnaden som utgörs av den del av programmet som genomförs av den förslagsställande enheten.

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa detaljerade bestämmelser enligt vilka den förslagsställande enheten kan få tillstånd att själv genomföra vissa delar av programmet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 23.2.

Artikel 14

Genomförande, uppföljning och kontroll av enkla program

1. De berörda medlemsstaterna ska vara ansvariga för genomförandet av de enkla program som valts ut i enlighet med artikel 11 och för de utbetalningar som hänför sig till dessa. Medlemsstaterna ska säkerställa att det informationsmaterial och säljfrämjande material som tas fram inom ramen för dessa program är förenligt med unionsrätten.

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa förfarandena för genomförande, övervakning och kontroll och reglerna om ingående av kontrakt för genomförande av enkla program som väljs ut enligt denna förordning. Dessa genomförandeåtgärder ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 23.2.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa genomförande av, och ska övervaka och kontrollera, de enkla programmen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 ([1]) och i enlighet med de genomförandeakter som ska antas enligt punkt 1.

Artikel 15

Finansiella bestämmelser om enkla program

1. Unionens finansiella bidrag till enkla program på den inre marknaden ska utgöra 70 % av de stödberättigande kostnaderna. Unionens finansiella bidrag till enkla program i tredjeländer ska utgöra 80 % av de stödberättigade kostnaderna. De resterande utgifterna ska fullt ut bäras av de förslagsställande organisationerna.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 549).

2. De procentsatser som avses i punkt 1 ska höjas till 85 % vid allvarliga marknadsstörningar, förlorat konsumentförtroende eller andra specifika problem enligt artikel 2.2 e.

3. För förslagsställande organisationer som är etablerade i medlemsstaterna och som den 1 januari 2014 eller därefter erhöll finansiellt stöd i enlighet med artiklarna 136 och 143 i EUF-fördraget ska, genom undantag från punkterna 1 och 2, de procentsatser som avses i punkt 1 vara 75 % respektive 85 %, och den procentsats som avses i punkt 2 ska vara 90 %.

Första stycket ska endast tillämpas på de program som kommissionen har beslutat om före det datum från vilket den berörda medlemsstaten inte längre erhåller sådant finansiellt stöd.

4. Studier för att utvärdera resultaten av de informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder i enlighet med den gemensamma ram som avses i artikel 25 ska vara berättigade till unionsfinansiering på villkor som motsvarar de som gäller för det enkla programmet i fråga.

5. De kostnader för sakkunniga som är kopplade till urvalet av programmen ska fullt ut finansieras av unionen, enligt artikel 4.2 a i förordning (EU) nr 1306/2013.

6. För att säkerställa ett korrekt genomförande av de enkla programmen ska de förslagsställande organisationerna ställa garantier.

7. Unionens finansiering av informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som genomförs på grundval av enkla program ska ske enligt artikel 4.1 c i förordning (EU) nr 1306/2013.

8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 22 med avseende på de särskilda villkoren för när kostnaderna för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder och, vid behov, administrativa kostnader och personalkostnader, kan komma i fråga för unionsfinansiering.

AVSNITT 3

Genomförande och förvaltning av multiprogram och åtgärder som genomförs på kommissionens initiativ

Artikel 16

Finansieringsformer

1. Finansiering får ges i en eller flera av de former som föreskrivs i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, däribland

a) bidrag för multiprogram,

b) kontrakt för de åtgärder som genomförs på kommissionens initiativ.

2. Unionens finansiering av informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som genomförs på grundval av multiprogram eller på kommissionens initiativ ska ske enligt artikel 4.2 a i förordning (EU) nr 1306/2013.

Artikel 17

Utvärdering av multiprogram

Förslagen till multiprogram ska utvärderas och väljas ut på grundval av de kriterier som anges i den förslagsinfordran som avses i artikel 8.2.

Artikel 18

Information om genomförandet av multiprogram

Kommissionen ska i god tid tillhandahålla den kommitté som avses i artikel 23, och därmed medlemsstaterna, information om de program som är föreslagna eller utvalda.

Artikel 19

Finansiella bestämmelser om multiprogram

1. Unionens finansiella bidrag till multiprogram ska vara 80 % av de stödberättigande kostnaderna. Resterande utgifter ska fullt ut bäras av de förslagsställande organisationerna.

2. Den procentsats som avses i punkt 1 ska höjas till 85 % vid allvarliga marknadsstörningar, förlorat konsumentförtroende eller andra specifika problem som avses i artikel 2.2 e.

3. För förslagsställande organisationer som är etablerade i medlemsstaterna och som den 1 januari 2014 eller därefter erhöll finansiellt stöd i enlighet med artiklarna 136 och 143 i EUF-fördraget ska, genom undantag från punkterna 1 och 2, de procentsatser som avses i punkterna 1 och 2 vara 85 % respektive 90 %.

Första stycket ska endast tillämpas på de program som kommissionen har beslutat om före det datum från vilket den berörda medlemsstaten inte längre erhåller sådant finansiellt stöd.

Artikel 20

Upphandling för åtgärder som genomförs på kommissionens initiativ

Alla upphandlingar som utförs av kommissionen i eget namn eller gemensamt med medlemsstaterna ska omfattas av reglerna om upphandling i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 ([1]).

Artikel 21

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. Kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att unionens ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av insatser som finansieras enligt detta avsnitt genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom verkningsfulla kontroller och, där oegentligheter uppdagats, med indrivning av felaktigt utbetalda belopp och, när så är lämpligt, med effektiva, proportionella och avskräckande administrativa eller ekonomiska sanktioner.

2. Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ha befogenhet att, på grundval av handlingar och kontroller på plats, granska alla bidragsmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som mottagit medel från unionen.

3. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får genomföra utredningar, däribland kontroller och inspektioner på plats, i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ([2]) och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ([3]), i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med ett bidragsavtal, ett bidragsbeslut eller ett avtal som rör unionsmedel.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska samarbetsavtal med tredjeländer eller internationella organisationer, avtal, bidragsavtal och bidragsbeslut som är knutna till genomförandet av ett program enligt denna förordning innehålla bestämmelser som uttryckligen tillerkänner kommissionen, revisionsrätten och Olaf befogenheten att utföra revisioner och utredningar, i enlighet med deras respektive befogenheter.

KAPITEL III

SLUTBESTÄMMELSER

AVSNITT 1

Delegering av befogenheter och genomförandebestämmelser

Artikel 22

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

([1]) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 31.12.2012, s. 1).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

([3]) Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 5.2, 7.2, 11.1, 13.1, 15.8 och 29.2 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 24 november 2014. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 5.2, 7.2, 11.1, 13.1, 15.8 och 29.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt denna förordning ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 23

Kommitté

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté för den samlade marknadsordningen inom jordbruket som inrättats genom artikel 229 i förordning (EU) nr 1308/2013. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

AVSNITT 2

Samråd, utvärdering och rapport

Artikel 24

Samråd

Kommissionen får i samband med tillämpningen av denna förordning samråda med de grupper för civil dialog om kvalitet och säljfrämjande som inrättats genom kommissionens beslut 2013/767/EU ([1]).

Artikel 25

Gemensam ram för utvärdering av åtgärders effekter

I enlighet med den gemensamma ram för övervakning och utvärdering av den gemensamma jordbrukspolitiken som avses i artikel 110 i förordning (EU) nr 1306/2013, ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa den gemensamma ramen för utvärdering av effekterna av de program för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som finansieras enligt denna förordning och ett system med indikatorer. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 23.2.

Samtliga berörda parter ska förse kommissionen med de uppgifter som krävs för att effekterna av åtgärderna ska kunna utvärderas.

Artikel 26

Rapport

1. Kommissionen ska senast den 31 december 2018 lägga fram en interimsrapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning. Den interimsrapporten ska inbegripa de olika medlemsstaternas genomförande av åtgärderna, och i förekommande fall åtföljas av lämpliga förslag.

([1]) Kommissionens beslut 2013/767/EU av den 16 december 2013 om inrättande av en ram för den civila dialogen i frågor som omfattas av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av beslut 2004/391/EG (EUT L 338, 17.12.2013, s. 115).

2. Kommissionen ska senast den 31 december 2020 lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning, i förekommande fall åtföljd av lämpliga förslag.

AVSNITT 3

Statligt stöd, upphävande, övergångsbestämmelser, ikraftträdande och tillämpning

Artikel 27

Statligt stöd

För program som berättigar till stöd från unionen och som kommissionen har valt ut i enlighet med denna förordning och genom undantag från artikel 211.1 i förordning (EU) nr 1308/2013 och artikel 3 i rådets förordning (EG) nr 1184/2006 ([1]) samt med stöd av artikel 42 första stycket i EUF-fördraget, ska artiklarna 107, 108 och 109 i EUF-fördraget inte vara tillämpliga på utbetalningar som görs av medlemsstaterna med tillämpning av denna förordning och i överensstämmelse med dess bestämmelser, och de ska inte heller vara tillämpliga på finansiella bidrag som kommer från skatteliknande intäkter, obligatoriska avgifter eller andra finansiella instrument i medlemsstaterna för program som berättigar till stöd från unionen och som kommissionen har valt ut i enlighet med denna förordning.

Artikel 28

Upphävande

Förordning (EG) nr 3/2008 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II till den här förordningen.

Artikel 29

Övergångsbestämmelser

1. Förordning (EG) nr 3/2008 ska fortsätta att gälla för de informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för vilka kommissionen beslutade om finansiering före den 1 december 2015.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 22 med avseende på att säkerställa övergången mellan förordning (EG) nr 3/2008 och den här förordningen.

Artikel 30

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 december 2015.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 22 oktober 2014.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
M. SCHULZ	B. DELLA VEDOVA
Ordförande	*Ordförande*

([1]) Rådets förordning (EG) nr 1184/2006 av den 24 juli 2006 om tillämpning av vissa konkurrensregler på produktion av och handel med vissa jordbruksvaror (EUT L 214, 4.8.2006, s. 7).

BILAGA I

De produkter som avses i artikel 5.1 b

a) Öl.

b) Choklad och härledda produkter.

c) Bröd, konditorivaror, konfekt, skorpor och kex samt andra bagerivaror.

d) Drycker framställda av växtextrakt.

e) Pastaprodukter.

f) Salt.

g) Naturliga gummi- och hartsvaror.

h) Senap.

i) Sockermajs.

j) Bomull.

BILAGA II

Jämförelsetabell

som avses i artikel 28

Förordning (EG) nr 3/2008	Denna förordning
Artikel 1.1 första stycket	Artikel 1
Artikel 1.1 andra stycket	Artikel 6.1 a
Artikel 1.2	Artikel 4.1 och 4.2
Artikel 2	Artikel 3
Artiklarna 3 och 4	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 8
Artikel 6.1	Artikel 7
Artikel 6.2	—
Artikel 7	—
Artikel 8	Artiklarna 11, 12 och 17
Artikel 9	—
Artikel 10	Artikel 9
Artikel 11	Artikel 13
Artikel 12.1	—
Artikel 12.2	Artikel 14
Artikel 13.1	Artikel 16.1 b
Artikel 13.2 första stycket	Artikel 15.1, 15.2 och 15.3 samt artikel 19
Artikel 13.2 andra stycket	—
Artikel 13.2 tredje stycket	—
Artikel 13.3, 13.4 och 13.5	—
Artikel 13.6	Artikel 27
Artikel 14	Artiklarna 15.5, 15.7 och 16.2
Artiklarna 15 och 16	Artiklarna 4.3, 5.2, 7.2, 8.1, 11, 13, 14.1, 15.8, 22, 23, 25 och 29
Artikel 17	Artikel 24
Artikel 18	Artikel 26
Artikel 19	Artikel 28
Artikel 20	Artikel 30